

Klage over lægesjusk ved læge Søren Flemming Roed, Københavns lægevagt:

Den 1/3-06 stod jeg op, drak min kaffe og spiste min morgenmad i form af 3 skiver franskbrød, 2 med ost og en med Honning.

Umiddelbart efter at have spist, fik jeg kraftige mavesmerter / mavekramper & kvalme, hvorpå jeg begyndte at kaste op.

Jeg så tiden an, men da der efter 6 timer ikke syntes at være udsigt til bedring, ringede jeg til vagtlægen 70 130 041 kl.2152 og fik en Søren Flemming Roed i røret, ~~der angiveligt skulle være læge (?)~~.

Jeg forklarede ham, at jeg havde kastet op i 6 timer, havde stærke mavekramper og -smerter samt vedvarende opkastninger. Jeg forklarede, at jeg i oktober 1995 havde været indlagt med infektion i bugspytkirtlen, og at symptomerne var de samme.

Til dette svarede Søren Flemming Roed, at jeg skulle drikke noget vand med sukker og salt i.

Jeg gik ud fra, at det ikke var et forsøg på at være morsom, da der er en vis behandlingsmæssig værdi i at stabilisere maven med sukker og salt samt indhente væsketab efter mange timer opkast, men jeg kunne dog ikke se, hvordan dette skulle kunne fjerne smerter samt symptomer på bugspytkirtelinfektion eller i det hele taget have nogen gavnlig effekt, eftersom jeg kastede alt op inden for 10 minutter efter indtagelse.

Jeg antog, at Søren Flemming Roed enten havde nedsat hørelse eller var distraet, hvorfor jeg gentog min forklaring, hvilket fik Søren Flemming Roed til at gentage sig selv:

Drik noget vand med sukker og salt.

I min afkræftede tilstand havde jeg ikke energi til at forsætte samtalen, da alt indikerede at Søren Flemming Roed ikke at have nedsat hørelse, men derimod nedsatte åndsevner. Jeg henvendte mig til Steno Apotek, som jeg fik til at sende en taxa med smertestillende piller, hvilket gjorde et anseligt indgreb i min sparsomme økonomiske formåen, men det virkede lindrende, og efter nogen timer lykkedes det mig at få nogen timers søvn

Jeg ringede så til egen læge der henviste til læge Gunhil Vedel Nilsen, som jeg ringede til og forklarede, hvordan jeg havde det. Herefter kom hun straks til min bopæl og trykkede mig på maven, hvorpå hun anbefalede øjeblikkelig indlæggelse. Det gik der så lidt tid med, da jeg først skulle have nogen til at tage sig af min hund, men det blev ordnet og en ambulance hentede mig, og jeg blev indlagt på Hvidovre kir gastroenterologisk.

Jeg har kun en svag erindring om de første dage på hospitalet, da jeg svævede et sted imellem vågen tilstand og søvn under høj feber. Der blev taget en masse blodprøver (der bl.a. viste forhøjet bugspytkirtel tal) der blev foretaget undersøgelser, der også indikerede bugspytkirtel infektion, men det kunne på den anden side også være en byld på tarmen. Det kunne også være noget helt tredje.

Jeg blev røntgenfotograferet, scannet mm.. Intet dukkede op før jeg drak knap 1 L kontrastvæske og man i maven fandt en "lomme" med noget væske i. Herfra udtog de 25 ml med en temmlig lang nål.

Jeg henviste i sjov til læge Søren Flemming Roed, om at det bestemt ikke var nødvendigt, da det kunne behandles med sukker salt og postevand, hvilket affødte en mild latter ved de tilstedeværende læger.

Jeg blev sat i en antibiotika-behandling, der over 3 dage slog feberen væk men ikke fjernede smerterne. Egentlig havde jeg det så fint, at jeg stod til udskrivelse om formiddagen efter endt antibiotika behandling. Men om aftenen vendte feberen tilbage og nåede knap 40 grader og en ny antibiotika-behandling blev påbegyndt. Den viste sig at bære så meget frugt, at jeg den 12/3 kunne udskrives.

Jeg har efterfølgende været afkræftet og haft svært ved at spise. Dog er jeg i bedring og skal den 27/3 til en opfølgende undersøgelse.

Jeg vil her benytte lejligheden til at nævne at behandlingen på alle planer og fra alle sider var yderst tilfredsstillende på Hvidovre hospital, hvor personalet var venligt og på mange måder langt mere behjælpelige, end jeg havde forestillet mig muligt.

Jeg vil nu for klarhedens skyld redegøre for nogen praktiske forhold hvorpå jeg bygger mine konklusioner. Det kan måske på skrift virke lidt klodset, men for at opnå den størst tænkelig klarhed over, hvad jeg mener finder jeg det nødvendigt:

Symptomer på Bugspytkirtel betændelse:

Bugspytkirtelen ligger dybt. Smerter øverst i maven kan skyldes betændelse. Pancreatitis ledsages af svedanfald, kvalme og opkast.

Lægeløftet

Det danske lægeløfte lyder således:

"Efter at have aflagt offentlig prøve på mine i de medicinsk-kirurgiske fag erhvervede kundskaber, aflægger jeg herved det løfte, til hvis opfyldelse jeg end ydermere ved håndsækning har forpligtet mig, at jeg ved mine forretninger som praktiserende læge stedse skal lade det være mig magtpåliggende, efter bedste skønnende at anvende mine kundskaber med flid og omhu til samfundets og mine medmenneskers gavn, at jeg stedse vil bære lige samvittighedsfuld omsorg for den fattige som for den rige uden persons anseelse, at jeg ikke ubeføjet vil åbenbare, hvad jeg i min egenskab af læge har erfaret, at jeg vil søge mine kundskaber fremdeles udvidede og i øvrigt at gøre mig bekendt med og nøje efterleve de mig og mit Fag vedkommende anordninger og bestemmelser."

Det siges; ingen er forpligtet over evne hvad der også bekræftes i lægeløftet med ordene: "efter bedste skønnende at anvende mine kundskaber". Hvad jeg godt kunne tænke mig belyst og defineret er, hvad de kundskaber, der refereres til i lægeløftet, er? Som jeg læser det må kundskaberne stå i et rimeligt forhold til formuleringen, som lægeløftet indledes med: "Efter at have aflagt offentlig prøve på mine i de medicinsk-kirurgiske fag erhvervede kundskaber"

Et Ipsos må man kunne forvente der ligger en kompetence i: "de medicinsk-kirurgiske fag erhvervede kundskaber" som skulle kunne få læge Søren Flemming Roed til at foretage sig yderligere, da jeg gentagene gange nævner, jeg har symptomer på bugspytkirtel infektion samt jeg definerer med ord, at jeg har kastet op uafbrudt, samt lider af kvalme og mavekramper.

I "de medicinsk-kirurgiske fag erhvervede kundskaber" bør der ligge en viden om, hvad symptomer på bugspytkirtel infektion indebærer, når det samtidigt understøttes af en forklaring på hvordan jeg havde det.

I mit netværk er der flere læger og sygeplejersker, som jeg under og efter min sygdom har været i kontakt med. Flere af disse, samt de læger, og sygeplejersker jeg under min indlæggelse har været i berøring med, finder, til trods for den normale kollegiale solidaritet, at Søren Flemming Roeds diagnose og behandlingsforslag ligger i spændet mellem "mangelfuld" og "faglig inkompetence".

På baggrund af ovenstående er det min opfattelse at Søren Flemming Roed ikke har levet op til sit ansvar men har sat mit liv på spil og derved vist sin inkompetence og manglende evne til at drage omsorg for sine patienters gavn.

Jeg finder det derfor betænkeligt hvis Søren Flemming Roed vil kunne fortsætte sin "lægegerning" og sætte yderligere liv på spil.